

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

9. [i.e. 10.] De Leone Armenio Imperatore, quibus imposturis inductis sit,
vt oppnaret venerandas imagines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](#)

radere & deturbare temerario ausu præsumant. Sed quod attinet ad cœmiterium iam portis clauditur, nec cuius ingressus tur. Suntque iussi illius vineæ domini & sub certis pœnis, quod tam lapides quād inde ablata, Reuerendissimo vrbi vicario signare debeant. Interea autem deliberari extruendum sit ibidem aliquod templum
Ioannes Zonaras tom. 3. Annalium De Le
Armenio Imperat. quibus imposturus
ductus sit, ut oppugnaret venerandas im
gines.

C A P. X.

VNDE in eum furorem inciderit Leo perator, ut sacras imagines oppugnam exponam. Ei monacho, à quo impensis ipsi prædictum fuerat, gratiam relaturus quendam ex intimis suis dona misit. Is non ipsum incidit, quippè iam mortuum, sed aliū inuenisset ibi habitatē, eū, ut quem nosset, accessit. Ille verò (erat enim oppugnator imaginum, eiusque secta vehementius propugnator) neque munera accepto quod afferebantur, dimisso: se à simulacrum adoratore nihil accipere dixit. Leon regni & vitę iacturam breui comminans adoratione simulacrorum (sic enim vandas imagines appellabat) abstineret. Hac ciata sollicitum fecerunt Leonem: rem quodam ex familiaribus Theodo liffeno communicat, qui oppugnatoribus

ginum studebat. Is eum dolo aggressus, monet
vt negotium cum quodam monacho, quem e-
iusdem secum opinionis esse norat, commu-
nicet, & quod ille suasisset, exequeretur. Vi-
rum enim eum plenum esse gratia spiritus,
ac res futuras & praeuidere & predicere. Aslen
so Imperatore, monachum conuenit, Impera-
torem habitu priuati hominis ad eum ventu-
rum esse indicat, & qua gratia sit venturus,
quæcumq; cum eo differenda sint, instruit. Impera-
tor noctu ad monachum abit, mutata veste,
ne agnosceretur, Theodoto comitante. At mo-
nachus, vt ab illo spiritu commetum edoctus,
Leoné pro Imperatore salutat: &, Ne (inquit)
maiestatem tuam celaris, neq; imponere velis
nostræ vilitati, sed scito te de religione perpe-
ram sentire, & planè simulacrorum cultorem
esse, & te & omnes qui tibi parent. Quod si ex
Ecclesijs simulacra fustuleris, & vita & impe-
rium tibi diuturnum & fortunatum est futu-
rum. Sin minus, scito te breui utrumque amis-
surum, præterea supplicia æterna subiturum.
His Leo auditis, miratus monachum, ob præ-
dictionem, vtique ignarus imposturæ Theo-
doti, verbis illius captus est, & contra sacro-
sanctas imagines vehementissimè saeuijt, &
eas omnes edicto tolli iussit: cumque sanctissimum
Patriarcham Nicephorum in suam sen-
tentiam pertracturus esset, ille verò acriter
aduersaretur, & edictum illud & scriptis &
oratione impietatis argueret: virum iustum

N 3 rele-

relegat, qui quidem improbos Leonis more
præfensiſſe fertur, qui orthodoxis offendic
lo futurus eſſet, Ecclesiæ tumultus occaſio
Nam cum eius capiti diadema imponeret, n
um suam spinis compungi putauit. Duma
tem Præconnesium exulatum abducitur, m
gni agri magister Theophanes confessor, in
ſitu illius ſpiritu cognito (neque enim vidi
bat ſanctum) cæreis incenſis & ſuffitu, emin
eum excipit, & profequitur, atque ille vi
ſim eum flexis genib⁹ veneratur, cum ne
videret, neq; videretur. Quod Patriarcha
mitibus admirantibus, & cui honorem illi
præberet percontantibus: respondit, confe
ri Theophani magni Agri magistro: con
fionem yaticinatus, neccum enim ea digna
fuerat.

*Venerabilis Bedalib. 3. cap. 2. hiftor. Ecclesiæ
Anglicane, ut de ligno crucis quod re
ſuualdus contra Barbaros pugnaturu
xerat, inter innumerā sanitatum, mo
la, quidam, adoleſcens fit brachij lang
curatus.*

CAP. X I.

OSTenditur uſque hodiè, & in magna
eneratione habetur locus ille, ubi ve
turus ad hanc pugnam Osuualdus,
num sanctæ crucis erexit, ac flexis genib⁹
Deum deprecatus eſt, ut in tanta rerum no
ſitate ſuis cultoribus coeleſti ſuccurreret
xilio. Denique fertur, quia facta citato op